

Aktivist ved et tilfælde

Af Wendt, Tind & Engholm

Scene: En forsagt ældre mand trisser ind. Nusset, lapper på ærmerne + et blad i baglommen.

Mel. Den gamle skærslibers forårssang

1.
Nu skal vi samles om vores klode
Det kræver mere end blot at glo
Det' ikk' så godt, som vi gik og troed'
Det koger over med CO2
Den vilde luksus må vi la' ligge
Jeg gør min pligt – lever op til dåd
Jeg flyver aldrig, jeg fråser ikke
Min grund er enkel – har ikke råd

2.
Budgettet strammer fra sko til hue
At skære ned er ej tomme ord
Og købe nyt tøj hver anden uge
Det skader bankbog og vores jord
Jeg stopper strømper, hvert hul bli'r lappet
Det er nok slidt, men jeg er tilfreds
Og så om søndagen får jeg knappet
mit jakkesæt – det' fra '67

3.
At reducere er blevet stilen
Det har jeg selv gjort i mange år
Var det for klima't, jeg solgte bilen?
Nej, det var snarer' de trange kår
Et hvert glas rødvin er udelukket
For det er stramt med det lidt, jeg har
Ja, selv for bøffer der er der slukket
Jeg er nødvendigheds-vegetar

4.
Og kald det bare små horisonter
Jeg tøffer rundt med mit mimrekort
Imens det lyder fra alle fronter
At det belaster at rejse bort
De fleste prøver – måske ihærdigt
Det kan jo friste med alt til salg
Jeg dømmes ingen, men si'r stilfærdigt
Det er en luksus at ha' et valg

5.
Nu bli'r jeg hyldet for alt det grønne
De unge tror, jeg er aktivist
Tænk, gamle mig i min lille rønne
Jeg er jo bare en pensionist
Jeg lever stille – er ikk' moderne
Mit brød er hårdt som en plade Daim
Men klimamæssigt er jeg en stjerne
... jeg er på forsid'n af bladet Time

*(holder bladet op; portræt og "Jørgen"
– også gerne blæst op på bagtæppet)*

Slut